कोऽसौस्वलोकस्तमाह हृदिस्थमात्मानंमांस्वलोकम् ननुहृदिस्थमहंकरास्पदंजानंत्येव सत्यम् परमात्मानंतुनजानंतीत्याह यइदंयद्व्यतिरिक्तंज गन्नास्ति कुतःयतइदंजगज्जातंतं कुतोनजानंति हियस्मात् उक्थंकर्मैवशस्त्रंशंस्यंकथनीयंपशुहिंसासाधनंवायेषांते अतःकेवलमसुतृपः प्राणतर्पण पराः नीहारंतमःतेनव्याप्तानिचक्षुंषियेषांते यथासन्निहितमपिनजानंतितद्वत् तथाचश्रुतिः नतंविदाथयइमाजजानान्यद्युष्माकमंतरंबभूव नीहा रेणप्रावृताजल्प्याचासुतृपउक्थशासश्चरंतीति ॥ २८ ॥ वेदतात्पर्याज्ञानाच्चान्यान्यजंतीत्याह तेपरोक्षमस्फुटंमेमतमविज्ञाय देवादीन्यजंतइत्यु त्तरेणान्वयः स्वमतमेवाह हिंसायांमांसभक्षणार्थंतत्फलार्थंचयदिरागःस्यात्तर्हि यज्ञएवेत्यभ्यनुज्ञाद्वारापरिसंख्येयं नहिंस्यात्सर्वभूतानिअग्नीषोमी यंपशुमालभतेइति नत्वावश्यकत्वेनचोदनेत्येवंरूपं यद्यपिनित्यनैमित्तिकयोःकामविशेषानुबंधोनास्ति तथाऽपिकर्मणापितृलोकइतिश्रुतेः सा

नतेमामंगजानंतिहृदिस्थंयइदंयतः॥ उक्थशस्त्राह्यसुतृपोयथानीहारचक्षुषः॥ २८॥ तेमेमतमविज्ञायप रोऽक्षंविषयात्मकाः॥ हिंसायांयदिरागःस्याद्यज्ञएवनचोदना॥ २९॥ हिंसाविहारात्यालब्धैःपशुभिःस्वसु खेच्छया॥ यजंतेदेवतायज्ञैःपितृभूतपतीन्खलाः॥ ३०॥ स्वप्नोपममममुंलोकमसंतंश्रवणप्रियम्॥ आशि षोहृदिसंकल्प्यत्यजंत्यर्थान्यथावणिक्॥ ३१॥ रजःसत्त्वतमोनिष्ठारजःसत्त्वतमोजुषः ॥ उपासतेइंद्रमु ख्यान्देवादीन्नतथैवमाम्॥ ३२॥ इष्ट्वेहदेवतायज्ञैर्गत्वारंस्यामहेदिवि॥ तस्यांतइहभूयास्ममहाशालाम हाकुलाः॥ ३३॥ एवंपुष्पितयावाचाव्याक्षिप्तमनसांनृणाम्॥ मानिनांचातिस्तब्धानांमद्वार्त्ताऽपिनरोचते ॥ ३४॥

मान्यतःपितृलोककामनाऽस्येव अंतःकरणशुद्धिकामनाचेतिभावः तदुक्तम् नाकामस्यक्रि याकाचिद्दृश्यतेचेहकर्हिचित् यद्यद्धिकुरुतेजंतुस्तत्तत्कामस्यचेष्टितमिति ॥ २९ ॥ अज्ञत्वादेवहिंसयाविहारःक्रीडायेषांते ॥ ३० ॥ किंचतेऽति मंदबुद्धयइत्याह स्वप्नोपममिति अमुंपरलोकम् आशिषश्चास्मिल्लोकेसंकल्प्यनतुनिश्चित्यविघ्नबाहुल्यात्त्यजंति कर्मसुविनियोजयंति यथा कश्चिद्वणिक्दुस्तरसमुद्रादिलंघनेनबहुधनार्जनेच्छयासिद्धंधनंत्यजन्नुभयभ्रष्टोभवतितद्वदित्यर्थः ॥ ३१ ॥ अतोरजःसत्त्वतमोनिष्ठास्तेरजः सत्त्वतमोजुषः स्वानुरूपानिंद्रादीनेवोपासते नतुमांगुणातीतम् यद्यपिइंद्रादीनामपिमदंशत्वान्मदुपासनमेवतत् तथाऽपियथावन्नोपासते भेददर्शि त्वादित्यर्थः ॥ ३२ ॥ हृदिसंकल्प्येत्युक्तंतमेवसंकल्पंदर्शयति इष्ट्वेति तस्यभोगस्यअंते महाशालामहागृहस्थाः॥ ३३ ॥ ततःकिमतआह एवमि ति अतोमत्श्रवणत्वाभावान्नित्यंसंसारिणोभवंतीतिभावः ॥ ३४ ॥